

ՏՆՕՐԸ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՄԵԼՈՒ
ՎԵՐՈՒ
C. P. 490
BUCAREST
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԼԵՑ 200
ՏԱՐԻ
ԳԵՂԱՐՅԱՆ

MEGHOU
REVUE
HUMORISTIQUE
ARMENIENNE
DIRECTEUR
REDACTEUR EN CHEF
"MEGHOU"
ADRESSE
C. P. 490
BUCAREST

ՏԱՐ ՈՒ ՊԱՂ

Հոն որ կուսակցութիւնները կը գործեն կարելի չէ ժողովրդային քուէարկութեամբ ազգային մարմին մը բնարկ: Առիկայ այլևս անհերքելի ճշմարտութեան կարգ անցած վարկած մըն է: Պոյիս վերջին տարիներս, կարեւոր չեղաւ ոչ թաղական խորհուրդ ընտրել և ոչ ալ ազգ. երեսփոխան, որովհետեւ, ամէն բնորոշութիւններու ժամանակ, կուսակցութիւնները, թեւեռնին սոթթամ, մասն գործին մէջ և տակն ու վրայ գործադրին ամէն բան:

Ընդգրկմամբ կուսակցութիւններ կը պատառուին յաղթանակ տանելու համար, կատաղօրէն իրարու դէմ կը յարձակին, զիրար կ'ամբաստանեն իրեւ զեղծաբար, սպառնալիքներ կը թափեն յանուն «ժողովուրդի ստուար մեծամասնութեան»: Ահ, այդ ժողովուրդի ստուար մեծամասնութիւնը ինչ խաղեր կը սարքուին իր անունով:

Այո, կը գոչէ կուսակցական այն թերթը որ կը զգայ թէ պիտի պարտուի բնորոշութեան մէջ, անյուր զեղծութիւններ գործուած են որոնք երեսն պիտի հանենք, փաստեր ունինք մեր ձեռքը կեղծ անունով չու ներ սուած են, միևնոյն մարդը տարրեր տարրեր պահպաններով քուէ զգած է, փաստեր ունինք, սպառնալիքով քուէներ հաւաքած են, փաստեր ունինք, ժողովուրդին ստուար մեծամասնութիւնը արդարացի ներպով կը բողբոքէ:

Իսկ այն կուսակցութիւնը որ քուէարկութեան բնութեան յաջողութիւններ ունեցած է, իր թերթերուն միջոցաւ կը յայտարարէ:

— Օրինակելի կարգապահութեամբ և ամենայն կանոնաւորութեամբ քուէարկութիւններ կը կատարուին:

Գիտակեց ժողովուրդը գուցէ գունդ կը դիմէ ու իր քուէն կը ձգէ քուէատուփին մէջ, ամէնատնօք զեղծում մը անդամ երեսն կ'առնէ: Դատ քիչ անգամ այսքան կանոնաւոր և օրինաւոր քուէարկութիւն կատարուած է մեր մէջ: Առիկա զեղեցիկ յաղթանակ մըն է ժողովուրդի ստուար մեծամասնութեան համար: Ժողովուրդը որ իր պարտականութեան դիտակցութիւնը ունի ցոյց տուաւ թէ պէտք եղած ժամանակ կարող է իր կամքը պարտադրել:

Եւ մինչ կուսակցութիւնները, աշտոյս, յանուն ժողովուրդի ստուար մեծամասնութեան իրենց կոկորդը կը պատանեն, բռնի, իրաւան ժողովուրդի ստուար մեծամասնութիւնը սրճարանի հաւաքուած է ուր իր կարգին կը պրտայ:

— Եւն պէշ, րէնն ու սէ տեօրթ ձիար, վայ չուշահորդի կէնն՝ մի կէշա, սա իքի պիրդ խաղայ նայինք: Ծո՛ւսոր հիշ գար չի գար կար, ախշէշ, խառնախառն... օյին մըն ալ կը խաղան:

(Հ. Կ.)

Տ Ո Մ Ս Ե Ր

ՀԱՅԻՐԵՆ ԳՈՂ ԵՆ . . .

Որբերու վիճակը, գաղթականութեան զեղծութիւն, այսպէս, փաստաբանութիւն, թրքախօսութիւն, բոլորը, բոլորը մէկ կողմ, օրուան կարեւորագոյն խնդիրն էրէն մէկն է զիտնալ թէ արդեօք Հայերէն գո՞ն են Ամերիկայի, Անգլիոյ, Յոնասայի, Իտալիոյ, Գերմանիոյ Թուրքիոյ, Կուսթէմարայի, Եթովպիոյ, Զանդիպարի, Կաթմանիոյ, Ալգանիոյ կառավարութիւնները, ինչ գաղափար ունին, օրինակի համար, Մեկտիկայի քաղաքականութիւնները, Զոնիւլաւարի Պէլտիէ չափուն, և այլն:

Համաշխարհային մղձաւանջ մը գործած է այս, կը չարչարուի, հազար ձև կ'ունենա, ճիշտ այն գաղափարական աշակերտին պէս, որ ամէն ճիւղ կը թափէ վարժարանին տաշին, Կարպա Բոսի տաշու համար, և սալայն տարեկան միշտ ալ մրցանակը տանող միւս այն չարածի Արշամն է որ վարժարանին հոգին հանած է ամբողջ տաշը ամիս:

Ես աստիճան չկրցայ ըմբռնել ամբողջ աշխարհի «մեկ հանդիման» զօրին պատժուր կամ օգուտը, յաճախ գրիտու սեղմած եմ գոնէ նոյնիկ կաթ մը դուրս քերելու այս խնդրին բուսարանութեան համար, սակայն անօգուտ . . .

Թ Ի Փ Ե Ր

Ձոջ չէ, բայց մեծ փափաք ունի Ձոջ ըլլալու, այսինքն՝ ջոճապատել է:

Հորջ կրակահոսութիւնն ըսն մը չի հասկնար իր համարաւոր տղետութեամբը ծանօթ, և երգիծանքն ալ զ զ զ է կ ու թ իւ ն մակդիրով մկրտելու շափ զեփզէփ այս պարտն, մեր ականաւոր թիփերէն մէկն է:

Գլուխը խոշոր Զեօյի մը շափ գատարկ, իսկ գրպանը քիչ շատ լցուն կարծուր Պր, ջոճապատելու, շատ քարձրէն կա նալի, խմբագրիւնը, ուսուցչներու և առհասարակ բոլոր գրական մարդոց վրայ, ալիքնքն բոլոր անոնք որ «կուտ չեն բռնեք» մարդ չեն:

Գալով «միմ մարդ» ըլլալու իր սկզբունքին, «պատճառը կարգաւորել միջոցը»: Բաւ է որ մարդ գրամ ունենայ: Դրամը հոտ չ'ունի, ինչ միջոցներով ալ չ'անած ըլլալ . . .

Իրտմին վրայ իր ունեցած հաւատքը այնքան մեծ է որ եթէ ինք չէ կրցայ գրաւել ծրարտրինին, Մարթոնին, Վիլիսո, Տիւկոն տեղը, պատ-

Այ հրժարինք «հաւանութեամբ» տա՛ւր քաղաքական մղձաւանջն և քաղաքականութեան որ «նք», որովհետեւ կեանքի մէջ զգիտանէն տեւի պարտան է որ գործ կը տննէ յաճախ, սա մեր պէշերու աղղը տաւր զեղադրական մէկ օրինակն է:

Յամախ, ձախտ երեւթիւնը զուշաւորութեան ծառին վրայ կը բուսնի:

(Յ.)

Կ. ՊԵՏՈՒՇ

Կ Ն Ճ Ռ Ո Տ Խ Ն Դ Ի Ր Մ Ը

Այն օրը մեծ իրարանցում կար եկեղեցւոյ բակին մէջ: Երկսեռ բազմութիւն մը, նոր չէնքին անկիւնի սանդուխներէն վեր կը խուժէր:

Մեծ ժողով մը աւելի պիտի ունենար, բայց ս'վ էր նախաձեռնարկ եղողը, ինչ էր նիւթին շահեկանութիւնը, տոմարին չէի կրցած ըմբռնել:

Հ. Մ. Ը. Մ. Ի արկները երկու կարգի վիայ շարուած՝ հանդիսաւորապէս բարեի կը կենային:

Վ. Բարակիան՝ անոնց մէջէն անցած տուն, «նորէն» առ տղոցը քուէներովը պիտի վերջանայ խնդիրը՝ կը մրմռար քիթին տակէն:

Ս. Մատենիսիան՝ ապերախտ է աշխարհ, ապերախտ են մարդիկ, եթէ անցեալ տարի առ տղաքը չ'ըլլային, ուր կէ ուր գալիսցին զուար պիտի տեսնայինք մենք՝ հագարածունքս:

Ա. Մելիսեան՝ Արեւելքի մարտիկները, մեզք որ մենք նախկին թաղականներս ապուշի պէս անոնց յարգը չը գիտցանք և թող տուինք որ Սիրունին ճիշտ այդ օրը Քրմըր տանի տղաքը, ապա թէ ոչ ես հիմա հայտէ հայտէ փանկային ու մանկային մէջտեղ փառաւորապէս բազմած կ'ըլլայի:

Ա. Մանիսալեան՝ քարտըսիւն կանակը առած ներս մտաւ ու հարիւրուոր ձեռքի սեղմելէ յետոյ, շուրջիններուն դառնալով՝ «առ . . . ժողով մըն է մարմին մըն է քան մը կար նէ . . . անոր ներկայացուցիչները եկած են . . . »:

Զ. Բարակիան՝ իրեն յատուկ հեղինական ժպտով մը, թեմականին համար էք Պ. Մանիսալեան . . . գայու վրայ են ամէնքն ալ:

Սիրունին՝ եղածը ըլլալիքը արդէն զուշակելով անկիւն մը քաշուած, հապճեպով Բ ա տ ն ա ձ ե լ կը պատրաստէր . . . :

Հ. Պատուրեան՝ դէմը ելլողին կը հարցնէ՝ Ռուբէնը Ռուբէնը տեսա՞ք, Ռուբէնը, Քեմէնչէն, Չոյի գաւաթները Հօրիօնը, դանակ գալ, «Երկիր» խմբագրութիւնը, բըրէթիթուները, «Յոյս» թիւրքները՝ ուր են ճանքը, հանդէս կայ, ժողով կայ ինչ կ'ըլլանք կոր . . . :

Ե. Գոյանձեան՝ առիթէն օգտուելով, Պայտէն եկած էշանթիօն ապրանքները քշելու համար յարմար յաճախորդ կը փնտէր:

Մի քանի տիկիններ ևս կային, որոնց փէշերը միայն տեսայ. վասնզի Որդախնամի քարտուղարը անոնց քիթը բերանը, իր սիկարներուն մոռխովը այնպէս մը պատապարած էր որ, երեսներն տեսնել անկարելի եղաւ, հետեւաբար չի կրցայ ճանչնալ:

Ֆլորիտօր՝ աչքերը ձեղունին յառած, վերէն վար իջուածքի մը կրպակէր:

Ճառը այն է որ ժամանակ նախկիններուն բարեք մը ընելու չունի զրազելու, հակառակ պարագային, աշխարհը պիտի հիացնէր իր տաղանդով, վասնզի կաշիլի րան է որ մարդ մը զրամ ունենայ և տաղանդ չունենայ, ամենագէտ չ'ըլլայ:

Եթէ գիշեր մը դնէ կամ թերթի մը զրամ տայ այդ րաներուն պէտք ունենալուն համար չէ, այլ անոնց հեգի-

նակներուն բարեք մը ընելու համար . . . :

Ահա թէ ինչու իրաւունք ունի ջոջ ըլլալու:

Հօգեմանի հայ գաղութին ականջը խցած է իր գորտի կրկնոցէն: Յանցանքը իր չէ տակայն, եղները կը պարտին իր շուրջը, և ինք ալ անոնց նայելով անպայման ունենալ կ'ուզէ . . . :

ՀՕՆԿ—ՔՕՆԿ 0. 3.

Լէտին՝ դոյզ մը աղւոր աչքեր կը պտտցնէր ի նպատակ Սիրունիկայի որդախնամին:

Ա. Բ. յաւիտենապէս իշխալու վրայ եղող բանթալովը վեր քաշելով զրազած էր:

Գ. Դ.՝ Էօֆ զարձեւալ օծիքս փոխելու մտցնէր եմ կ'ընէր:

Ա. Թաթարեան՝ եթէ առ գիշեր հոս պիտի մնանք, զրկենք ժամկոչուհին, առնէն քանի մը չի ձերմակ կարմիր ջուր բերէ . . . :

Լոյս ձօրձ՝ հաշուակայ մասնապետ մը կը փնտէր Շիրակի ամբարներուն բանալիները յանձնելու համար:

Ս. Քէհեաւան՝ ժամանակը ոսկի է բարեկամներ ամառ պարենք կը գոչէր:

Դ. Դանիէլեան՝ Լըջութիւնը մարմնացնող իր խոհուն նայուածքներով, կացութիւնը կուտուճաւորէր ու այս ժողովէն, աղմուկէ զատ քան մը զուար չապաւորի երևոյթը ունէր:

Վ. Մէշուճեան՝ «Արարատ»ի հօգայ հաւաքածոյ մը թեւին տակ առած՝ Մեղուն կը փնտէր, Ջախջախիչ փառտերով համոզելու համար՝ զայն թէ՛ հաւ հաւկիթէն կ'ելլէ և ոչ թէ հաւկիթը հաւէն, և թէ այս երկու հաւկիթաբանութիւնները իրարու հետ չ'ախթողը՝ ինքզինքին վրայ կը խնդացնէ անպայման:

Աթանասեան՝ սկաւանները սեղմելով, ինչ են ան ժողովները, Հալի կան մ'ու թիւն ըստածը, ուրիշ քան չէ այս անմաքանութեան օճախ, ես կատաղարկեմ գոցիլ դռնի բնականութիւնը յանձնել . . . կրճիկիսին:

«Յօր» թիւրքները հանդէս կարծելով, ռեզուսը ս'ը պիտի չտկնէք կ'ընէին:

Աղքատախնամի տոննապետը վկայեալ մուրազեան կը փնտէր:

Վերջապէս այս ընդհանուր Դոն ու Բոնին մէջ, Ա. Մանիսալեան, նախադասական սեղանին առջև կանգնելով ժողովը բացաւ հետեւեալ ճառով:

— Դիտե՛ք որ անցեալ տարի մենք հովիւ մը զրկեցինք իջմիածին որպէսզի անիկա զինուի հաստ գտնադնեմք մը և դայ մեզի կառավարէ. հիմակ հովիւը եկած է, բայց սխալները իրենց փառախին մէջ . . . :

Բռնէրը կէս մնացին նախադասին բերլին մէջ և ժողովը խանդարուեցաւ Յ — 4 քանակիւրներու աղմուկէն որոնք կանակին շարկած, անկողին, ննջասենեակի ալ և ալ ասօցիաներ, խոհանոցի վերաբերեալ բաներ, ժողովաւորակն ներս մտան:

Առաջնորդ Սրբազանին օրտականոյ այս ատարկաները և զանաւոր բերող բանակիրները, ներկայ տմբոխին կողմէ ընդունուեցան որտեղուտ ծախերով, մինչ Միխայիլեան կարթատէր վրտակ գանոնք:

Նախադասը կրկին բնմ քարձքահալով, ըսաւ թէ այս էր ժողովին նպատակը, այսինքն՝ Առաջնորդը բազմեցին՝ Առաջնորդարանի յատկացուած չէնքին մէջ, մինչ Միխայիլեան քաջանտառ, ու դեր զեզին կորած կը գոչէր՝ Նու սը Բաթթէ տօնիկոր նու սը Բաթթէ . . . :

Եւ երբ ժողովականները հարցուցին թէ ինչու չը կրնար ըլլալ, Միխայիլեանը նախադասին մօտենալով ըսաւ թէ, պատրաստ է բերու պայմանաւ որ խմբագիրները և տիկիները գուրս կ'լլան . . . :

Տիկին Ազնաւուրեան՝ կրակ կտրած, սկսաւ ձեռքերը սեղանին զարնելով գոչել, « կը խորտակեմ, կը ջութիւնեմ, կը քայքայեմ: Հաւատարմութեան այս դարու մէջ մինչ մեր իրաւունքները մեզ պէտք է առաջնորդեն մինչև նախադասական աթոռներ և կաթողիկոսական . . . »:

Պարոյր Լեւոնեան՝ բնագործելով սկսում էր գեղ՝

Թոյլ տուէք որ ես մնամ
Մի քիչ յետոյ կը գնամ :

Վնասակար մարդ չեմ ես
Չեմ գար մէկու մը երես :

Առաջատու տմէն հովին
Ես կը բռնամ լիովին :

Ձեր գործերուն մէջ է մէջ
Կոպէկ չեմ տար ես ինքս չիչ :

Ոչ խաւարին ոչ մէկին,
Չեմ բռնուիր ոչ մէկին :

Բոլորին ալ « հա » կ'ըսեմ,
Ես իմ չեղտովս վրեժ :

Ամէնուն ալ կը խնայամ,
Բայց տակէն ալ ջուր + + + կուտամ :

Գրաւէր Արշաւիր՝ կը բողբոջէր, բացատրութիւն կա-
րելի չէ՝, եթէ մէջանայր Պատական գաղտնիք չկայ, հարկ
է որ իմբողբոյնը՝ ամէնքն ալ ներկայ լլլան :

Այս առաջարկը բնականուր հաւանութեան արժա-
նայաւ :

Աստուծոյ Գրքին Միտակցութեամբ հանդիսանալով մէջտեղ
գարով, յանուն թաղականութեան պատճառարանեց թէ-
չէնքին այդ մասը չէր կրնար Առաջնորդի՝ յատկացուել
վտանգի . . . և է մի չէ՝ կայ :

Կայտով և Ս. Բոլառեան՝ անմիջապէս պատճառեցան
իրենց ճարտարապետական անկիւններուն մէջ, մինչ Գ.
Հաճի Արթիւրեան որոնք լքելով կը մեկնէր, ազատ
խնդիրներու շուրջ վիճարանել չեմ սիրեր ըսելով :

Միմոն չիշմանաւ՝ բեմ բարձրանալով կը գոչէ՝
կ'ամբաստանեմ, կ'ամբաստանեմ և գարջեայ կամբաս-
տանեմ : Եթէ ճէմիչի չգոյթիւնը անհարմար է Առաջ-
նորդարանի, նմանապէս պէտք էր անյարմար նկատուի
եկող գաղտնի թաղականութեանց համար՝ որոնց մէջ ա-
րիչ շատ աւտող մարդիկ կրնային գտնուիլ . . . :

Միտակցութեամբ Գրաւէր Արշաւիրին գտնուելով կը
հարցնէ թէ ինչ կ'ըսէր Շիշմանեան : Ու տնիկա կը թարգ-
մանէր : Շիշմանեան բարեկամիս կ'առաջարկէ արձան
մը կանգնել Եկեղեցւոյ բակին մէջ ի պատիւ Պո. քրէշի
թաղականութեան տէմիր պաշտօնապետին :

Մտաւորականները ջգտողովս վիճարի մը մասնուած
չին՝ երբ վերջապէս Արշակ Օտապաշեան՝ տնեցիով որ
ճէմիչի խնդիրը մեծ փոթորիկ պիտի յարուցանէ, սկսաւ
ստորագրել — «սոն ոտհաթտաւ ալէմին պաշրնա պիրտի
ձեմիչ մէկէնսի փաթրաթորար, ծօ պիղիմ Արքադան սա-
ջըքը ստամ տըր, ճէմիչ մէմիչ իսգէմէղ . . . :

Մուծը կոխած էր արդէն, ժողովականները ջրուեցան
և Սիրունին ալ աւիթը չունեցաւ կարգապետ իր բանաձեւը
որ կը կարծէնք թէ չահեկան էր :

ՄԵՂՈՒ

«ՄԵՂՈՒ»-Ի ԸՆԱՆՔՆԵՐՈՒՆԵՐՈՒՆ

Այս երկրորդ թիւի ընթերցանութիւնէն յետոյ, այլ-
ևս ստիպուած պիտի ըլլանք վերջնականապէս որոշել մեր
բաժանորդներուն թիւը և աջնքան թերթ հրատարակել :

Հետեւաբար կը խնդրենք ամէն անոնցմէ որ՝ եթէ
փափաքող են ստանալ մեր երգիծաթերթը, թող բարե-
հաճին իրենց բաժանորդագիրը ուղարկել անպայման :

ԿՍՄՏԸ ԵՒ ԴՐՈՅՈՒՆԻՆ

Դրացունի մ'ունիս եղեր

Չ'ըսեմ ազար թէ ազեղ էր :

Երբ «Մեղու»-ին թերթն է բացեր

Հէօնկիւր հէօնկիւր, շատ է բացեր :

Այլապէս մէջ որքան ալ կան

Կիներ՝ բոլորն, ալ են լայ կան :

Ինչպէս Մեղուն ունի խայթոց

Անոնց զէնքն ալ է լայ ու կոծ :

Բայց մենք այրեր ծեր, տարիքոտ,

Երիտասարդ և կամ կրքոտ :

Պէտք չէ՝ սոսկանք լայի վախէն

Թէ ոչ կուգան մերին հախէն :

Արցունքներն որ՝ թափեն հոն, հոտ

Անոնք իրեն կոկորդիլոտ,

Փոխուէն կ'ըլլան խինդ ու ծիծաղ

Թէ դուշակես, դուն անոնց խաղ :

Աչքդ գոցէ, քսակդ բաց

Ահա չորցան աչքերը թաց :

Չուր տեղը վիս կը կամթիւս

Դրացունեայդ աչք չունիմ ես :

Մ.

«ՄԵՂՈՒ»-ԻՆ ԳՈՅՆԸ

— «Ինչ պիտի ըլլայ «Մեղու»-ին գոյնը՝ հարցուց
անցեալ որ բարեկամ մը՝ որ ինքն ալ անգոյն մէկը չէ՝
ժամանակը յարմար չէր պատասխան մը տալու՝ իր
այս կարեւոր հարցումին :

Այսօր կը լրացնէր այդ պէտքը :

Արգարե Գոյնի խնդիրը մեծ իմաստ ունի. Աշխար-
հի մէջ, ու, ճերմակ, դեղին մարդիկներ կան, բայց առ-
կէ դուրս, ընդհանուր գոյն մը կայ որմէ լաւ կ'ըլլայ
որ անհնայ ամէն մարդ, և այդ գոյնը՝ նկարագրին է :

Թերթերուն ալ գոյնը՝ իրենց ուղղութիւնն է :

«Մեղու»-ն անկախ թերթ մըն է, և ո ո է բարթիտի
մը թմբուկը գարնեկու պէտքը կամ պաշտօնը չունի :

«Մեղուն» առանց աջ և ահեղի խոտորիկու, պիտի
քայէ հիշտ մէջտեղէն :

«Մեղու»-ին համար արգահատելի բաներ են ըլլայ պը-
նակալիկութիւն, ըլլան՝ անհատական հաշիւներ մաքրելու
բնոյթ ունեցող յարձակումներ :

«Մեղու»-ն կը խայթէ առանց թոյնի, կը հեղնէ, կը
քաշքշէ, բայց միշտ անկեղծօրէն և առանց դիտումի :

«Մեղու»-ին գոյնը անխարդախ է, մէկ բառով՝ «Մե-
ղու»-ին գոյնը՝ անկեղծութեան գոյնն է :

ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴՆԵՐՈՒՆ ՍՈՎԸ

Արթիտ Ղազարեանին հակայ պատրաստութիւնները՝
ներկայացնելու համար «Անուշ» օրէրէթը, մեծ դաշխակ-
դութիւն պատճառած են մեր շրջանակներուն մէջ :

Թուամանեան՝ եթէ երեսը այս կողմը դարձնէ ինչ
պիտի ըսէր արդեօք, տնտեսով Հրեայ և Ռուսէն ազգիկ-
ներ՝ որոնք «Անուշ»-ի կը պատրաստուին : Ուր են մեր
գաղութի Հայ ազգիկները, թէ ոչ Ղազարեան «Սով»-ի
հանդիպած է :

ՏԻՐՈՒՆԻ Մեր պատուական բարեկամին՝ տիար Հայկ
Թերզեանի ծագականաւ քրոջ՝ տիկին Վ. Գուլէհարեանի
մահուան առթիւ իր խորհին վշտակցութիւնը կը յայտնէ
«ՄԵՂՈՒ»-ն :

„ՄՈՇԻԼՈՐ՝ՑԻԻՆ ԽՕՍՔԵՐԸ ՍԹԱՄՊՈՑԻ ՕՐԻՈՐԴԻՆ

Անցեալ օր հանրակութիւն մէջ, նախկին նստարանին վրայ, տիկին մը և օրիորդ մը կային:

— Քուզում մայրիկ հայերէն մի խօսիր, հիմա մեզի Քալէա Մօշիօրցի կը կարծեն ըսաւ օրիորդը՝ մօրկանը ականջին մօտեցնելով իր կեռաս չրթունքները:

Յօտուածքին և կոտորուածքին բարակութիւնէն յայտնի էր որ Սթամպօլցի էր օրիորդը:

Եթէ չեմ սխալիր, Կիրակի օր մըն ալ այս միևնոյն օրիորդը տեսայ եկեղեցւոյ բակէն դուրս ելած ատենս իր մօրը կ'ըսէր՝ — նայէ՛ մայրիկ, հազուապէս կապիտալէն յայտնի է որ Մօշիօրցի է + + + :

Արարատի բարձունքներէն բարբառող և ամպերէն խոնաւութիւն ըզացող Սթամպօլցի օրիորդին գիտե՛լ կու տանոյ թէ՛ Քալէա Մօշիօրը՝ այն ձեր քթին չի կախած վարի մահալէն է որ վեր կը պահէ Հյատուն անունն ու մօկանունը, փառքն ու պատիւը:

Մեր խառնուէնքը ծուխերով և մուխերով ինչպէս նաև մեր ընտանիքը քիւֆիւրներով լեցուն են, բայց դո՛ւնէ մենք՝ ինչպէս մեր քիւֆիւրները նոյնպէս և մեր ազօթները Հայ լեզուով կ'ընենք:

Մենք Մօշիօրցիներս չենք ամէնար Հայերէն խօսելու, ըլլայ չղեկներն մէջ, ըլլայ չղեկաւորին մէջ: Եթէ կ'իւն ալ ընենք Հայերէն լեզուով կ'ընենք:

Հայութեան դրօշմը պահողը Մօշիօրն է: Աստուած մի արտացէ եթէ կեդրոնի լայն փողոցներուն, Քարշահեւրուն և Քօնթիոնի թաղներուն մէջ ապրող Հայերուն մնալինք նէ շատոնց կորուսած կ'ըլլար Հայ անունը:

Պուրբէ՛: Եկող մը, շարաթներով կրնայ սաղին անդին պատիլ, բայց երբ Քալէա Մօշիօր մօտէ, այն ատեն միայն կը հասկնայ թէ հայեր կան եզեր Պուրբէ՛ի մէջ:

Մեր Լանափական խառնուէնքը, մեր նեղ փողոցները հայուն ճշմարիտ օրանն են:

Եթէ իսկապէս կը փախաքիւր հայ ազգին դոյաւթեան Ռումանիոյ մէջ, աթօթեցէք որ Տէրը անգաման որոնէ Քալէա—Մօշիօրը:

ՄՈՇԻԼՈՐՑԻ

„ԿԱՎՈՐՈՇ“ԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՉԽՐՍՈՒՅԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Յրանառջի գտնանքներէն զէպի Փարիզ եղած տեղափոխութեանց ընթացքին՝ Հայ կենտրոն ամանք որ տառնձին կը ճամբորդեն, կայարաններու մէջ կորսուելու վտանքին կ'ենթարկուին եզեր՝ լեզու չգիտնողներն և տեղւոյն բոլորովին անձանթ ըլլալուն պատճառաւ: Այս անպատեհութեան առաջը ատնելու համար, ազնաւասիրտ բարեկամ մը կը յանձնարարէ Փարիզէն, որ տառնձին ճամբորդող և լեզու չգիտնող հայ կիներու կանակին գեղին թուղթ մը փակցուի և թիւ մը ու հասցէ մը գըրերով՝ ֆուռօնը դրուին արկածներուն հետ, որով կորսուելու և կորսնցնելու վտանգը բոլորովին կ'անհետի և պէտք չըլլար ետքէն՝ կայարանէ կայարան ու փողոցէ փողոց փնտռել ձեր կիներ կամ մայրը՝ որ երկաթուղիին ճամբուն վրայ իր տեսած պայտասնման չէնքերէն խարուելով և «Փարիզը հոս է ըսելու է» ըսելով՝ իջած է ու և է տեղ մը:

ԵԱՇԷՆ ԱՐՁԱԳԱՆԴ «ԿԵՅՑԷ՛ ՀԱՅ ԱԶԳԸ»

Պարոն Մայիսառովիչ հեռեկայ նամակը գրկած է Պուրբէ՛: Եթէ սխալներ սպրդած են մեր թարգմանութեան մէջ, անշուշտ Եաշի թագականութեան պատուարժան ատենապետը բարի պիտի ըլլայ զանոնք սրբազրելու, ինչ որ հաճոյքով պիտի տպենք մեր թերթին ճակատը:

— Կեցցէ՛ Հայ Ազգը որ հակառակ իր դուրսմնեան կրցաւ փրկուիլ Թուրքին հուրէն ու սուրէն, դարեր առաջ ապստամբեցաւ Մօրտովա և հարուստ ու հասութարեր կայուածներ կտակեց իր ազազայ սերունդին:

Այդ սերունդին մէջէն մէկը չի համարձակիր օր մը օրանց ինծի հարցնելու թէ՛ ինչպէ՛ս և ինչ պայմաններու տակ կը կտաւաքեմ ես ազգին հարստութիւնը:

Հայ ազգը կը լսէ և հաշիւ չի՝ պահանջեր, վանդի անիկայ օժտուած է հազար ու մէկ յատկութիւններով, և գիտէ թէ՛ եթէ խօսիլը արծաթ է, լսելը ոսկի + + + :

Ես կը յարգեմ աշտպիտի ազգ մը որ Քօնստնուպօրէ և քիչով կը զոհանայ: Զօրօրինակ, տարին մի քանի հազար լէշ կը գրկեմ Սթրուսկա և անո հայ ազգին բեկորները դո՛ւ են ու երջանիկ:

Ապրի այն ազգը որ ինչզինքը այս երկրին մէջ ճանչցնելու համար, գիտէ մուփկայութեան և համեստութեան փայլուն օրինակներ ցոյց տալ:

Să trăiască poporul care a putut rezista ca neam și credință cu toată urgia vremurilor, până în zilele noastre, deaceia, pentru Armenii din țara noastră, am dorit un reprezentant din partea Patriarhului din Constantinopol, adică un subordonat sau însărcinat al lui Mustafa Kemal.

Այ՛ն շատ կը ցաւիմ թուրքերուն հուրէն ու սուրէն փախչելով Ռումանիա ապստամբող հայոց կրօնաւոր-պետը Պօլսոյ Պատրիարքարանէն գրկուած մէկը չըլլալուն համար, այսինքն Մուփկաֆա Քէմալի ապստամբիքին տակ ապրող Պատրիարքարանէն:

Գալով միլիոններ ապստամբող մեծահարուստ կայուածներուն, ես անոնց եկամուտով եկեղեցւոյ բակը, պիտի կտաւցանեմ հսկայ Պարսա մը + + + տիրացունելու բնակութեան համար:

Կեցցէ՛ Հայ Ազգը որ + + + տիրացունելու ունի:

ԿԱՎՈՇ. — Օտարազգի անձանթ մը, լեմոն քամել սկսաւ բոլոր Հայազգի ծանօթներու վրայ:

Ծ. Խ. — Եթէ Արամ Ճիւմպիւշեան, ձեռքով ուռքով գործին մէջ մտաւ, հաւանաւան է մօտերս Որբանոցի բանալին յանձնէ այս մարդուն:

«ՄԵՂՈՒ»ԻՆ ՆՈՒԷՐԸ

Մէկ տարուան «Միգու» պիտի նուիրենք այն անձնաւորութեան որ մեզի գրէ թէ աշխատի սովորազորութեանն ի վեր մը թուականին, ինչ պայմաններու տակ, և որո՞ւ կողմէ՛ ներմուծուեցաւ սիկաւ ծխելու սովորութիւնը:

ՓՈԽԱՆ ԸՆԿԱՎԱԳՐԻ

Շնորհակալութեամբ առաջանք հեռեկայ բաժանորդագրութիւնները:

ՊՈՒՐՐԷՇԷՆ. —

Տիար Պէտն Տէյրմէհճեան 100 լէշ: Տիար Ղազարոս Մնջիկեան 120 լէշ:

ՔՈՍԹԱՆՅԱ. —

Տիար Նուար Գափազեան 60 լէշ, Գառնիկ Յափորեան (Օնիկ Սինանեանի միջոցով) 30 լէշ, Իսկ անուշեղէնի զործարանէ տէր «ԽՈՐԷՆ» ֆիրմակն 60 լէշ: